

29 Δεκεμβρίου, 1994

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΩΝ (1) STAVROS HOTELS
APARTMENTS LTD (2) ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΚΑΙ (3) ΔΕ-
ΣΠΟΙΝΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ (ΑΡ.2), ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ ΠΡΟΝΟ-
ΜΙΑΚΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ CERTIORARI

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ
ΕΞΕΔΟΘΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΑΡ-
ΝΑΚΟΣ ΕΧ-ΡΑΡΤΕ ΤΗΝ 13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1994 ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΩ-
ΓΗΝ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΑΡΝΑΚΟΣ ΥΠ'
ΑΡ. 1208/94

(Αίτηση Αρ. 76/94)

-
- Προνομιακά Εντάλματα — Αίτηση για έκδοση εντάλματος certiorari που
να ακυρώνει απόφαση Επαρχιακού Δικαστηρίου με την οποία εκδόθη-
κε προσωρινό διάταγμα που διέτασε τους αιτητές να μη χρησιμοποιου-
σύν τις εισπράξεις από ορισμένα τουριστικά διαμερίσματα και άλλες
εγκαταστάσεις τους και να τις καταθέτουν σε ειδικό blocked λογαρια-
σμό — Η ένορκος δήλωση που υποστήριξε την αίτηση για την έκδοση
του προσωρινού διατάγματος είχε γίνει ένα μήνα περίπου πριν από την
καταχώριση της αγωγής — Η αίτηση βασιζόταν μόνο πάνω στο άρθρο
4 και 9 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6, ενώ τα χρήμα-
τα από τις μελλοντικές εισπράξεις δεν ήσαν αντικείμενο της αγωγής —
Δεν είχε καταδειχθεί το επείγον του θέματος δυνάμει του άρθρου 9 του
περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6 — Εγκρίθηκε η έκδοση
εντάλματος certiorari.* 5
- Ένορκος δήλωση — Υπογραφείσα πέραν του ενός μήνα προ της καταχώρι-
σης της αγωγής — Δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για υποστήριξη αίτη-
σης για έκδοση προσωρινού διατάγματος στην αγωγή — Δ.39, θ.3 των θε-
σμών Πολιτικής Δικονομίας.* 15
- Προσωρινό Διάταγμα — Εκδοθέν μονομερώς χωρίς να έχει καταδειχθεί το
επείγον της έκδοσής του σύμφωνα με το άρθρο 9 του περί Πολιτικής
Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6 — Είναι άκυρο λόγω έλλειψης δικαιοδο-
σίας.* 20

Προσωρινό Διάταγμα — Αίτηση βασισθείσα μόνο στο άρθρο 4(1) του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6, και όχι και στο άρθρο 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου — Μπορεί να επιτύχει μόνο αν αναφέρεται στο αντικείμενο της αγωγής.

5 Μετά από άδεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, (δες, σελ. 389 του παρόντος Τόμου) οι αιτητές καταχώρισαν αίτηση για έκδοση εντάλματος certiorari για την ακύρωση απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας με την οποία εκδόθηκε προσωρινό διάταγμα που διέτασσε
10 τους αιτητές να μην χρησιμοποιούν τις εισπράξεις από τουριστικά διαμερίσματα και άλλες εγκαταστάσεις που βρίσκονταν σε κτήματά τους και να τις καταθέτουν σε ειδικό λογαριασμό blocked. Η ένορκος δήλωση που στήριζε την αίτηση για την έκδοση του προσωρινού διατάγματος είχε γίνει ένα περίπου μήνα πριν από την καταχώριση της αγωγής. Η αίτηση βασιζόταν μόνο στα άρθρα 4 και 9 του περί Πολιτικής
15 Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6 και στο άρθρο 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου. Δεν είχε καταδειχθεί οποιοσδήποτε λόγος για το επείγον του θέματος όπως απαιτούσε το άρθρο 9 του Κεφ.6. Οι Καθ'ων η αίτηση δέχθηκαν ότι το αιτούμενο ένταλμα έπρεπε να εκδοθεί, αλλά το Δικαστήριο προχώρησε στην εξέταση της ουσίας της αίτησης.

20 *Αποφασίσθηκε ότι:*

(α) Το ότι η ένορκος δήλωση που υποστήριζε την αίτηση για την έκδοση του προσωρινού διατάγματος είχε υπογραφεί περισσότερο από ένα μήνα πριν από την καταχώριση της αγωγής, ερχόταν σε αντίθεση με τις πρόνοιες της Δ.39, θ.3 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. Αν και υπάρχει η δυνατότητα σε εξαιρετικές περιπτώσεις το Δικαστήριο να δεχθεί μια τέτοια ένορκη δήλωση, τούτο γίνεται απαραίτητα με ανάληψη υποχρέωσης για επανόρκηση και κατάθεση νέας ένορκης δήλωσης, πράγμα που δεν είχε γίνει στην παρούσα περίπτωση.

30 (β) Εφόσον η αίτηση για την έκδοση του προσωρινού διατάγματος δεν βασιζόταν στο άρθρο 32 των περί Δικαστηρίων Νόμων αλλά μόνο στο άρθρο 4 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ.6, το διάταγμα δεν μπορούσε να είχε εκδοθεί διότι οι μελλοντικές εισπράξεις δεν μπορούσαν να αποτελούν αντικείμενο της αγωγής.

35 (γ) Εφόσον δεν είχαν καταδειχθεί λόγοι που να ενεργοποιούν την δικαιοδοσία του Δικαστηρίου να εκδώσει το προσωρινό διάταγμα με μονομερή αίτηση δυνάμει του άρθρου 9 του Κεφ.6, τὸ γεγονός αυτό αποτελούσε αποτελή λόγο για έγκριση της αίτη-

σης για έκδοση του εντάλματος certiorari.

Η αίτηση εγκρίθηκε χωρίς έξοδα, διότι δεν ζητήθηκαν.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Stavros Hotels Apartments Ltd και Άλλοι (Αρ.1), (1994) 1 Α.Α.Δ. 389, 5

Cyprus Palestine Plantations Ltd v. Olivier and Co (Cyprus) Ltd 16 C.L.R. 122,

Sophocles Mamas and Co v. Carl F.W. Borgward and the Chartered Bank (1962) C.L.R. 209,

London and Overseas Co v. Tempest Bay Shipping (1978) 1 C.L.R. 367, 10

Papastratis v. Petrides (1979) 1 C.L.R. 231,

Re Hadjisoteriou (1986) 1 C.L.R. 429,

R.C.K. Sports Ltd (Αρ.2), (1993) 1 Α.Α.Δ. 618.

Αίτηση.

Αίτηση με την οποία οι αιτητές ζητούν την έκδοση εντάλματος certiorari για την ακύρωση του παρεμπόδιου απαγορευτικού διατάγματος που εκδόθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας στις 13/4/94, στην αγωγή αρ. 1208/94. 15

Ν. Γεωργιάδης, για τους Αιτητές.

Χρ: Ιωαννίδου (δ/νις) για Ξ. Κληρίδη, για τους Καθ' ών η αίτηση. 20

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η παρεμβολή της προσπάθειας των διαδίκων για συμβιβαστική γεφύρωση των διαφορών που τους χωρίζουν, παρέτεινε την εκκρεμότητα της διαδικασίας. Στο τέλος, οι καθ'ών η αίτηση δέχθηκαν πως τα προτεινόμενα από τους αιτητές ως λόγοι για την έκδοση διατάγματος certiorari προς ακύρωση του παρεμπόδιου απαγορευτικού διατάγματος που εκδόθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας στις 13/4/94, στην αγωγή αρ. 1208/94, είναι βάσιμα. Δήλωσαν, επομένως, τη συγκατάθεση τους για έγκριση της αίτησης. 25

Η συμφωνία των διαδίκων δεν απαλλάσσει το Δικαστήριο από το καθήκον να διαπιστώσει το ίδιο αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την έκδοση προνομαστικού διατάγματος, και εξέτασα την επιχειρηματολογία των αιτητών. Είναι εκείνη που ανέπτυξαν στο πλαίσιο της αίτησης τους για εξασφάλιση άδειας για υποβολή της παρούσας. [βλ. *Αναφορικά με την Αίτηση των Stavros Hotels Apartments Ltd και Άλλων (Αρ.1)*, (1994) 1 Α.Α.Δ. 389]

Αποκαλύπτεται υπέρβαση της δικαιοδοσίας του πρωτόδικου Δικαστηρίου για τους πιο κάτω λόγους:

- 10 1. Το διάταγμα εκδόθηκε πάνω στη βάση ένορκης δήλωσης που υπεγράφη περισσότερο από ένα μήνα πριν από την καταχώριση της αγωγής και, βέβαια, της αίτησης για την έκδοσή του. Περιέχει η ένορκη δήλωση ισχυρισμούς ως προς ενδεχόμενες επιπτώσεις συναρτημένες προς την πορεία και την κατάληξη

15 αγωγής ανύπαρκτης και εμφανίζει πρόσωπα ως ενάγοντες και ως εναγόμενους που δεν είχαν αυτή την ιδιότητα τότε. Η αναφορά από τους αιτητές στη Δ.39 θ.3 των Θεσμών περί Πολιτικής Δικονομίας σύμφωνα με την οποία κάθε ένορκη δήλωση θα τιτλοφορείται “in the cause or matter in which it is sworn” (βλ. *συναφώς και τις ερμηνευτικές διατάξεις των Θεσμών ως προς τους όρους αυτούς*), είναι σχετική. Στους Halsbury’s Laws of England, 4η έκδοση, Τόμος 24, παράγραφος 1059, (βλ. επίσης Annual Practice (1958) Τόμος 1, σελ. 922) αναφέρεται νομολογία σύμφωνα με την οποία, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, το Δικαστήριο μπορεί να εκδώσει παρεμπύπτον διάταγμα παρά το ότι ο όρκος δόθηκε πριν από την

20 έκδοση του κλητηρίου, με την προσθήκη όμως πως το Δικαστήριο, σε τέτοια περίπτωση, απαιτεί ανάληψη υποχρέωσης για επανόρκιση και κατάθεση νέας ένορκης δήλωσης. Και εφόσον αναγνωριζόταν τέτοια δυνατότητα εδώ, δεν υπήρχε το υπόβαθρο, δεν ασκήθηκε διακριτική εξουσία από το πρωτόδικο Δικαστήριο, και δεν διασφαλίστηκε η εν καιρώ ένταξη της απαραίτητης μαρτυρίας στο πλαίσιο της αγωγής.
- 35 2. Η αίτηση για την έκδοση του παρεμπύπτοντος διατάγματος στηρίχτηκε στα άρθρα 4 και 9 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου Κεφ. 6. Οι ενάγοντες δεν είχαν επικαλεστεί το άρθρο 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960 (Ν. 14/60) και, επομένως, δεν θα μπορούσε να τεθεί ζήτημα άσκησης της ευρύτερης δικαιοδοσίας που παρέχει στο Δικαστήριο το άρθρο αυτό. Κατά τη νομολογία υπάρχει δικαιοδοσία για την έκδοση

40 παρεμπύπτοντος διατάγματος δυνάμει του άρθρου 4 του Κεφ.

6 μόνο εφόσον αναφέρεται στο αντικείμενο της αγωγής. [Βλ. *Cyprus Palestine Plantations Ltd v. Olivier and Co (Cyprus) Ltd* 16 C.L.R. 122, *Sophocles Mamas and Co v. Carl F.W. Borgward and the Chartered Bank* (1962) C.L.R. 209, *London and Overseas Co v. Tempest Bay Shipping* (1978) 1 C.L.R. 367, *Papastratis v. Petrides* (1979) 1 C.L.R. 231].

5

Το παρεμπιπτόν διάταγμα που εκδόθηκε ήταν το ακόλουθο:

“ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥΤΟ αναγνόν την ένορκον ομολογία την κατατεθείσαν υπό ή εκ μέρους των αιτητών ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΔΙΑΤΑΤΤΕΙ όπως οι εναγόμενοι 1, 2,3 εμποδισθούν και δια του παρόντος εμποδίζονται από του να χρησιμοποιούν τας εισπράξεις εκ των τουριστικών διαμερισμάτων και άλλων εγκαταστάσεων επί των κτημάτων υπ’ αρ. εγγραφής 6774 και 6926 τεμάχια 143/3 και 187 αντιστοίχως τα οποία συμπεριλαμβάνονται εις την Υποθήκη Υ1309/86 (πρώτη) και Υ752/89 (δευτέρα) μέχρι του διορισμού Παραλήπτου/Διευθυντού συμφώνως της παραγράφου 9(α) και(β) της Εκθέσεως Απαιτήσεως ΚΑΙ όπως οι εναγόμενοι καταθέτουν τα εισπραχθησόμενα ποσά από την εκμετάλλευση των ως άνω εγκαταστάσεων εις ειδικό (blocked) λογαριασμό μέχρι του διορισμού του Παραλήπτου/Διευθυντού ως ανωτέρω ούτως ώστε να αποφευχθεί περαιτέρω ζημιά η οποία προκύπτει εις τους ενάγοντες εφόσον οι εναγόμενοι εξακολουθήσουν να νέμονται τας εισπράξεις εκ της εκμετάλλευσης των ενυπόθηκων εγκαταστάσεων...”.

10

15

20

Ο συσχετισμός του διατάγματος προς την ειδική οπισθογράφηση του κλητηρίου εντάλματος αποκαλύπτει πως δεν ήταν οι εισπράξεις, αυτές καθ’ εαυτές, αντικείμενο της αγωγής· ούτε και θα μπορούσε να ήταν αφού το διάταγμα αναφέρεται όχι σε ποσά κτημάτων που υπάρχουν αλλά σε εισπράξεις που ενδέχεται να πραγματοποιηθούν. Οι αξιώσεις των εναγόντων, όπως είναι διατυπωμένες στην οπισθογράφηση του κλητηρίου εντάλματος, έχουν στο επίκεντρό τους ποσά οφειλόμενα σε εκείνους από τους αιτητές σε σχέση με τα οποία ήδη εκδόθηκαν δικαστικές αποφάσεις. Ανεξάρτητα από όσα άλλα θα μπορούσαν να λεχθούν ως προς το βάσιμο της αγωγής, στην πραγματικότητα η καταχώριση της αποτελεί προοπτικότητα εφεύρεσης τρόπου εκτέλεσης δικαστικών αποφάσεων που ήδη εκδόθηκαν. Αυτό, παρά το ότι το παρεμπιπτόν διάταγμα συνδέθηκε με το διορισμό παραλήπτη/διευθυντή.

25

30

35

3. Οι αιτητές αναφέρθηκαν στις δραστικές επιπτώσεις του παρεμπιπτόντος διατάγματος πάνω στην επιχειρηματική τους

40

5 δραστηριότητα, ιδιαίτερα αφού δεν περιέχει πρόνοια που να επιτρέπει τη διάθεση ποσών για κάλυψη μισθών ή και άλλων τρεχόντων εξόδων. Το διαζευτικό επιχείρημα τους, όμως, ορθά δεν αναφέρεται στον τρόπο με τον οποίο ασκήθηκε η
10 διακριτική εξουσία του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Επικεντρώνεται στη θέση πως το διάταγμα εκδόθηκε ex parte χωρίς να συνυπάρχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 9 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου Κεφ. 6. Είναι νομολογημένο πως το στοιχείο του επείγοντος ή οποιασδήποτε άλλης ιδιαίτερης
15 περιστασης αποτελεί όρο για την ύπαρξη εξουσίας προς έκδοση παρεμπύπτοντος διατάγματος μετά από ex parte αίτηση. [βλ. *In Re Hadjisoteriou* (1986) 1 C.L.R. 429 στη σελίδα 440 και Αναφορικά με την *αίτηση της R.C.K. Sports Ltd (Αφ.2)*, (1993) 1 Α.Α.Δ. 618]. Το γεγονός της έλλειψης αυτού του υπό-
20 βαθρου θα αποτελούσε ανεξάρτητο λόγο για την έγκριση της αίτησης.

Η αίτηση εγκρίνεται. Το παρεμπύπτον διάταγμα που εκδόθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας στις 13/4/1994 στην αγωγή αρ. 1208/94, ακυρώνεται. Δεν έχουν ζητηθεί και δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η αίτηση εγκρίνεται χωρίς έξοδα.